

עמ"ת 5761/07/14 - צ'לצ'או מקונן, בנימין גירמאי, בלאי קיברה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"ת 5761-07-14 גירמאי(עציר) נ'
מדינת ישראל
עמ"ת 53411-06-14 מקונן(עציר) נ'
מדינת ישראל
עמ"ת 52786-06-14 קיברה(עציר) נ'
מדינת ישראל

08 יולי 2014

לפני כב' השופטת דבורה עטר

העוררים	1. צ'לצ'או מקונן 2. בנימין גירמאי 3. בלאי קיברה
נגד המשיבה	מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר 1 - עו"ד פאדי חמדאן

ב"כ העורר 2 - עו"ד רועי לנג

ב"כ העורר 3 - עו"ד לירן פרידלנד

ב"כ המשיבה - עו"ד דפנה ינוביץ דוד

העוררים באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפני שלושה עררים הנדונים במאוחד, על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (כב' הש'
דורון חסדאי) במ"ת 9680-05-14.

עמוד 1

2. כתב האישום נשוא העררים, מייחס לעוררים ביצוע עבירות של תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977 ופציעה כשהעבריין מזויין, עבירה לפי סעיף 335(א)(1) לאותו החוק.

3. מכתב האישום עולה כי ביום 2.5.14 בשעה 17:21 או בסמוך לכך, חלף המתלונן על פני שלושת העוררים ואחר שזהותו אינה ידועה. המתלונן אמר לארבעה אשר לגמו יחדיו משקה אלכוהולי: "אפשר לשתות בכיף" והציע להם כריכים. בתגובה לכך הציעו לו המשיבים לשבת עימם ועל מנת להימנע מעימות נעתר המתלונן לבקשתם.

בנסיבות האמורות דחף העורר 2 את המתלונן הצידה בחוזקה באמצעות מרפקיו. המתלונן קם ממקומו ושאל אותו "על מי אתה מרים ידיים" ובתגובה לכך התנפלו עליו העוררים והאחר, הפילוהו ארצה, היכו אותו נמרצות ובעטו בכל חלקי גופו.

מיד ובסמוך נטל העורר 1 בקבוק זכוכית והיכה באמצעותו את המתלונן מספר פעמים בראשו, עד שהבקבוק נשבר. לאחר מכן דקר את המתלונן באמצעות שבר הבקבוק בגבו.

בהמשך לאמור לעיל נטל העורר 3 כיסא וחבט באמצעותו במתלונן.

העוררים לא חדלו ממעשיהם עד אשר הדף המתלונן אחד מהם באמצעות שקית שאחז בידו והצליח להימלט לרחוב סמוך כשהוא שותת דם.

העוררים דלקו אחרי המתלונן וכאשר השיגוהו נטל העורר 3 את הטלפון הנייד של המתלונן והטיח אותו בחוזקה בראשו.

כתוצאה מהאמור לעיל, נפצע המתלונן כמפורט בכתב האישום.

4. ביום 14.5.14 קבע בית משפט קמא כי קיימות ראיות לכאורה כנגד העוררים. כמו כן הורה לשירות המבחן להגיש אודות כל אחד מהם תסקיר מעצר אשר יבחן חלופת מעצר הולמת.

5. לאחר קבלת תסקירי המעצר, ביום 12.6.14, הורה בית משפט קמא על מעצרם של העוררים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם, נוכח מסוכנותם ובהיעדר חלופת מעצר שתאיינה.

6. ב"כ העורר 1 טען בערר כי לא קיימות ראיות לכאורה כנגד העורר 1 ועל כן היה מקום להורות על שחרורו בלא כל תנאי.

לחילופין, טען ב"כ העורר 1 כי לאור חולשתן של הראיות לכאורה, ניתן היה להורות על שחרורו של מרשו בתנאי הרחקה מהמתלונן.

לחילופי חילופין טען ב"כ העורר 1 כי היה מקום להורות על שחרורו של מרשו לחלופת מעצר הולמת. וביתר שאת בעת שעסקין בעורר צעיר לימים, נעדר כל עבר פלילי.

7. גם ב"כ העוררים 2 ו-3 טענו כי בית משפט קמא בא לכלל טעות בקבעו בדבר קיומן של ראיות לכאורה בעניינם של מרשיהם.

עוד טענו באשר לאופן התנהלותה הקלוקל של המשיבה אשר תיקנה את כתב האישום בשנית, בטרם הוחל הדיון, תוך החמרת סעיפי האישום הנוגעים לעוררים 1 ו-2, אף מעבר למיוחס להם מלכתחילה בכתב האישום המקורי (להלן: "התיקון").

לאור האמור עתרו ב"כ העוררים 1 ו-2 לבית המשפט לקבל את הערר ולהורות על שחרורם של העוררים ממעצרים.

באשר לראיות לכאורה

8. עיון בתיק החקירה העלה כי תחילתו של האירוע בדיווח שהתקבל בשעה 17:21 במוקד המשטרה (להלן: "הדיווח") אודות ארבעה בחורים בני העדה האתיופית, המכים אדם מבוגר וקירח, הלבוש בחולצה לבנה ומכנסיים קצרים בצבע כהה. עוד דווח כי הינם נמצאים ברח' קריניצי 22 ורצים לעבר המרכז המסחרי, כאשר אחד מהם לבוש במכנסיים קצרים וחולצה כחולה.

9. הדיווח התקבל ממקולה בוזין, המתגוררת בקרבת מקום, אשר ראתה לכאורה את האירוע מחלון ביתה בקומה השלישית (להלן: "השכנה") והזעיקה את המשטרה.

בהודעתה מסרה השכנה כי הביטה מחלון ביתה, בעקבות רעשים שנשמעו וראתה ארבעה בחורים בני העדה האתיופית התוקפים אדם קירח. אחד מהם הלבוש במכנסיים קצרים בצבע לבן וחולצה כחולה, נתלה על הגדר והיכה את הקורבן בחוזקה. כמו כן נטל כיסא מערימת רהיטים והיכה אותו באמצעותו. עוד עלה כי כל הארבעה רדפו אחרי הפצוע שהיה שותת דם ואחד מהם רדף אחריו, כשהוא אוחז

10. בבקבות הדיווח הוזעקו למקום כוחות משטריים וביניהם רס"ר לין כלפה (להלן: "לין") אשר הגיעה למקום בשעה 17:23. מדו"ח הפעולה שערכה עלה לכאורה כי אזרחים שנכחו במקום כיוונו אותה למעלה המדרגות ושם הבחינה בבחור בן העדה האתיופית, הלבוש בחולצה קצרה בצבע שחור ומכנסיים בצבע שחור, תוקף אדם מבוגר באמצעות שקית המכילה נעלים. כשהבחין בה נמלט רגלית לעבר הבניינים כשהיא בבקבותיו עד שקשר העין ביניהם נותק.
11. עלה אם כן לכאורה כי בשלב זה קיים תיאור לבושם של שניים מהחשודים באירוע התקיפה. האחד לבוש בחולצה כחולה ובמכנסיים קצרים לבנים, כפי שציינה השכנה והשני, כפי שנצפה על ידי לין, לבוש בחולצה קצרה בצבע שחור ובמכנסיים שחורים.
12. דו"חות הפעולה הנוספים המצויים בתיק החקירה, מתעדים את מראה עיניהם של שוטרים נוספים שהגיעו למקום בבקבות הדיווח, בחלוף כעשר דקות מזמן קבלתו וממועד הגעתה של לין. ועל כן אין בעובדה כי העוררים 1 ו-3 נצפו צועדים בקרבת מקום והעורר 2 בחברת שתי בחורות, כדי להצביע מאליה על אי הימצאותם במקום האירוע, בעת הרלוונטית לו. מה גם שעלה לכאורה כי שניים מהמעורבים נצפו על ידי השכנה ולין כשהם נמלטים ממקום האירוע.
13. רס"מ זלכה צבי (להלן: "צבי"), הגיע למקום בשעה 17:33, הבחין בשני בחורים בני העדה האתיופית הצועדים ברחוב כשבבקבותיהם אישה שנראתה מפוחדת. כשהבחינה זו בניידת המשטרה סימנה להם בידה וכשעצרו בקרבתה הצביעה לעבר שני הבחורים ואמרה להם "שזה עם השחור הרגע דקר מישהו." " בהמשך הוברר כי המדובר בעוררים 1 ו-3 ובמהלך שיחה שקיים עימם הבחין צבי בכתם דם על גבי ידו של העורר 1 והלה מחה אותו במהרה.
- אין עוררין כי העורר 3 לבש חולצה קצרה בצבע שחור ומכנסיים בצבע שחור, כפי שתיארה לין. ואולם האישה, בה פגש צבי, לא נחקרה והצדק עם דברי ב"כ העוררים כי אמרתה בפניו הינה בבחינת עדות מן השמועה.
14. רס"ל קרה רוזי (להלן: "רוזי") הגיעה למקום, בבקבות הדיווח, בשעה 17:33, ביחד עם שותפה לצוות צוברי שלומי (להלן: "שלומי"). היא ציינה בדו"ח הפעולה שערכה כי הבחינה בחבורת נערים, אשר אחד מהם ענה על התיאור שנמסר בדיווח, שכן היה לבוש במכנסיים קצרים בצבע לבן וחולצה כחולה על כתפיו. כשהבחין בהם החל להימלט וכשנתפס הוברר שהמדובר בעורר 2.

ואכן לא היה שנוי במחלוקת כי העורר 2 היה לבוש בחולצה כחולה ובמכנסיים לבנים.

15. מגרסתה של לין עלה בנוסף כי לאחר שהחשוד בתקיפת המתלונן, לבוש השחורים, נמלט מהמקום, שבה לחניון והבחינה במתלונן הישוב על המדרכה ומדמם בכל חלקי גופו. הלה טען בפניה שנדקר באמצעות בקבוק שבור ומכשיר הטלפון הנייד שלו נגנב. עוד ציין כי אינו מכיר את החשודים בשמותיהם אך יוכל לזהותם. כמו כן סיפר כי אחד התוקפים שב ותקף אותו ונמלט בין הבניינים.

16. רוזי תיארה בדו"ח הפעולה שערכה את גרסת המתלונן בפניה, בעת שגבתה ממנו את הודעתו הראשונה בבית החולים. היא ציינה כי המתלונן גולל בפניה שצעד מכיוון רח' בן צבי לעבר מדרגות החנייה והבחין בנערים בני העדה האתיופית השותים משקאות אלכוהוליים. לדבריו אמר להם: "למה הם שותים ככה שישתו בכיף". באותה העת החל דין ודברים ביניהם במהלכו תקפו אותו הנערים ואחד מהם ניפץ על ראשו בקבוק וודקה ודקר אותו בגבו.

עוד עלה מהדו"ח כי כבר באותה העת טען המתלונן בפני רוזי כי יוכל לזהות את התוקפים, שכן מוכרים לו מהשכונה וכי לא נתגלע ביניהם כל סכסוך קודם. כמו כן כי אחד מהתוקפים אשר לבש חולצה שחורה ומכנסי טרנינג בצבע שחור, נטל ממנו את מכשיר הטלפון הנייד שלו וזרק אותו לעברו, לבקשתו, בעת שטופל על ידי גורמי מד"א.

17. בהודעה הראשונה שמסר המתלונן בבית החולים, ביום 2.5.14, סיפר כי ירד במדרגות והבחין בארבעה בחורים ששתו וודקה. אחד מהם היה לבוש בטרנינג שחור וחולצה שחורה. השני, בעל מבנה גוף רזה ביותר, אשר לבש חולצה לבנה ומכנסי ג'ינס או טרנינג ארוך, החל לדחוף אותו עם המרפק. כאשר שאל אותו " על מי אתה מרים ידיים", החלו להכותו. בחור שהיה לבוש בחולצה אלגנטית ירוקה וג'ינס, אשר מתגורר מעל הסופרמרקט, הלך לכיוון בו ישבו ושתו, נטל בקבוק של וודקה וניפץ אותו על ראשו כשכל היתר בועטים בפניו ובגופו. המתלונן ציין כי עלה בידו להימלט לאחר שהיכה את הבחור הלבוש בחולצה הירוקה, בפניו, באמצעות השקית. הלה הגיע בעקבותיו לחניון מול הסופרמרקט ונטל את הטלפון שלו.

המתלונן עמד על כך כי יוכל לזהות את המעורבים בוודאות.

18. בהודעה השניה שנגבתה מהמתלונן ביום 4.5.14, שב וגולל את פרטי האירוע, כמו גם את העובדה כי פניהם של המעורבים מוכרים לו היטב מהשכונה והינו פוגש בהם מידי יום. עוד ציין כי הינם מתגוררים ליד הסופרמרקט או במרחק מספר בתים מביתו.

הוצגו בפני המתלונן תמונותיהם של כל אחד מהעוררים והוא זיהה אותם בוודאות ופירט את חלקו של

כל אחד מהם.

19. מצויים בתיק החקירה מסמכים רפואיים המעידים לכאורה על מהות הפגיעה שנגרמה למתלונן.
20. במהלך עימות שנערך בין העורר 3 למתלונן, תיאר זה האחרון כי הינו מוכר לו מהעבר וגולל בפניו את חלקו באירוע וטען כי היה לבוש גם בעת האירוע בלבוש זהה, חולצה שחורה ומכנסי טרנינג שחורים.
21. נערך עימות למתלונן גם עם העורר 1. במהלכו טען בפניו כי הינו מוכר לו מהשכונה ותיאר את חלקו באירוע. העורר 1 אישר כי אף המתלונן מוכר לו מהשכונה.
המתלונן ציין כי העורר 1 היה לבוש ג'ינס וחולצה ירוקה או כתומה.
22. עלה לכאורה מגרסתו של המתלונן, כי בינו לבין המעורבים באירוע שררה היכרות קודמת. הגם שלא הכירם בשמם, פגש בהם בהזדמנויות קודמות ותווי פניהם היו חקוקים בזכרונו ועל כן זיהויים בתמונה שהוצגה בפניו, מקים בשלב זה, תשתית ראייתית לכאורית למיוחס להם והעניין יוכרע לגופו במסגרת התיק העיקרי.
- ובהקשר לעוררים 1 ו-3 אף נמצאה תמיכה נסיבתית לכאורית, לעדותו של המתלונן, בהקשר למעורבותם באירוע, בעדותם של השכנה ושל לין. גם אישורם של העוררים כי שהו יחדיו, מהווה ראיה נסיבתית לכאורית נוספת.
23. ואולם כבר בשלב זה, לא ניתן להתעלם מכך, כי עלה בידי המתלונן לתאר לאשורם אך ורק את פרטי לבושו של העורר 3. את העורר 1 אשר היה לבוש בעת האירוע בחולצה אפורה ומכנסיים קצרים בצבע סגול/כחול, תיאר המתלונן כלבוש בחולצה ירוקה אלגנטית ומכנסי ג'ינס. ואילו את העורר 2, אשר היה לבוש בחולצה כחולה ומכנסיים קצרים בצבע לבן, תיאר המתלונן תחילה כלבוש בחולצה לבנה ומכנסי ג'ינס או טרנינג ארוכים ורק בהודעתו השניה ובעת שהוצגה בפניו תמונתו, תיאר המתלונן כי העורר 2 לבש חולצה כחולה.
24. לאור כך, מצאתי לקבוע כי הגם שקיימות ראיות לכאורה, אינן בעוצמה מקסימאלית.
25. טענות ב"כ העוררים בהקשר לתיקון, אשר החמיר בהוראות החיקוק הנוגעות לעוררים 2 ו-3, באופן היוצר חזקת מסוכנות, תוכרענה בסופו של יום. ואולם לאורן, אבחן את נסיבות האירוע

ומהלכו, על פי עובדות כתב האישום המתוקן, אשר למעשה, לא שונו אף לאחר התיקון.

26. נסיבות האירוע העולות לכאורה מעובדות כתב האישום הינן חמורות ומצביעות על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מפני כל אחד מהמעורבים, שנטל בו חלק, בצוותא חדא עם אחרים. שכן, בשל עניין של מה בכך, התלהט אירוע אלימות במהלכו נחבל המתלונן.

27. משכך והגם שעוצמת הראיות אינה מקסימאלית, באיזון המתחייב, לא ניתן להורות על שחרורם של העוררים בלא תנאי, או בתנאי הרחקה בלבד מהמתלונן כפי שעתר ב"כ העורר 1, אלא יש לבחון חלופת מעצר שיהא בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהם.

28. בהקשרם של העוררים 2 ו-3 נסוב הערר סביב עתירתם לשחרורם של מרשיהם בלא תנאי, אשר נדחתה על ידי, כמפורט לעיל ודינם להיוותר במעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם כפי שנקבע בהחלטה נשוא הערר.

ואולם לאור החלטתי בדבר עוצמת הראיות, תהא פתוחה בפניהם הדרך, היה וימצאו לנכון, להציג חלופת מעצר אשר תבחן על ידי בית משפט קמא לגופה.

29. ובאשר לעורר 1, טען בא כוחו לחילופי חילופין כי היה מקום להורות על שחרורו של מרשו לחלופת מעצר הולמת. וביתר שאת בעת שעסקינן בעורר צעיר לימים, נעדר כל עבר פלילי.

30. בתסקיר המעצר שהוגש בעניינו, התרשם שירות המבחן מהתנהגותו האימפולסיבית של העורר 1 וכן מתגובותיו התוקפניות. שירות המבחן התרשם בנוסף כי קיים סיכון גבוה להישנות העבירות וכי אם תבוצע עבירת אלימות, חומרתה תהא ברף הגבוה. שירות המבחן פנה לאימו של העורר 1 אשר ציינה כי לא תוכל לשמש לו כמפקחת ועל כן ולנוכח מידת המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו לא בא בגדר המלצה לשחרורו ולא מצאתי כי נפלה טעות בהחלטה זו. ועל כן ההחלטה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו תעמוד בעינה. ולמותר לציין כי פתוחה הדרך בפני ב"כ העורר 1 להציג חלופת מעצר שונה, אשר תבחן על ידי בית משפט קמא לגופה.

<#7#

ניתנה והודעה היום י' תמוז תשע"ד,
08/07/2014 במעמד הנוכחים.
דבורה עטר, שופטת

